

så vi kunne få debatten. Der har Venstre været de største kritikere af regeringen. Jeg kan så forstå, at Venstre nu har ændret strategi.

Til fru Henriette Kjær vil jeg blot sige: Ja, vi er uenige, for jeg er af den overbevisning, at hvis først Parlamentet får mulighed for at gå ind og vrage den enkelte kommissær, er der ingen tvivl om, at det bliver Europa-Parlamentet, der sætter normen for, hvad det er for kommissærer, der skal sidde, og ikke de enkelte landes regeringer.

Der føler vi, at det stadig væk bør være de enkelte landes regeringer, der vælger frit.

Man kunne jo prøve at tænke lidt på, om den danske kommissær eksempelvis havde siddet i dag, hvis det var Europa-Parlamentet, der skulle bestemme – man kunne også tage andre kommissærer. Og dér synes jeg stadig væk, at det er de enkelte regeringer, der suverænt skal bestemme, hvad det er for en kommissær, de enkelte lande skal stille med – og ikke Europa-Parlamentet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Mit sidste ord nu skal være til hr. Kristian Thulesen Dahl. Der skal ikke være tvivl om, at vi mener, det haster med at komme i gang med debatten om regeringskonferencen i 1996. Men nu er vi jo blevet stillet i udsigt fra regeringen, at der kommer et oplæg inden jul, og så er vi tilfredse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Kirk, hvad det er for en fremgangsmåde, man har aftalt. Det er lidt vanskeligt at forstå, for nu får vi oplyst, at der kommer et udspil fra regeringen i december. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte eller afkræfte.

Men vi har tidligere under debatten fået oplyst, at Danmarks forhandlingsgrundlag skulle fastlægges ved en forhandling, der i øjeblikket var i gang. Det er den, der formentlig skal foregåovre i Statsministeriet mellem de partier, som så kommer til at deltage i et nyt såkaldt nationalt kompromis.

Jeg vil godt spørge både ministeren og hr. Kirk, om det er sådan, at det danske forhandlingsmandat skal fastlægges i disse forhandlinger? Eller er det sådan, som hr. Kirk nu oplyser, at regeringen til december vil fremlægge et udspil her i Folketinget, som går ud til en offentlig debat, og som partierne i offentlighed tager stilling til, og som befolkningen dermed

får mulighed for at indgå i en demokratisk debat om?

Det kunne optimistisk fortolket være det, hr. Kirk var fremme med en melding om – så synes jeg, det ville være rart at få det at vide. Den anden mulighed er jo, at det bliver et nyt nationalt kompromis bag lukkede døre.

Anne Baastrup (SF):

Som en start i mit indlæg omkring de her 4 beslutningsforslag, vil jeg godt i al stilfærdighed tillade mig at ærgre mig over, hvis det så skal betyde, at Enhedslisten melder sig ud af de der forhandlinger derovre, hvor det så end måtte være.

Vi er selvfølgelig i SF ikke imod, at debatten også finder sted her i salen, men vi vil i hvert fald sige, at det vil være træls, hvis det skal ende med, at vi i SF alene skal forhandle og slås for mange af de synspunkter, som vi i virkeligheden er enige med Enhedslisten i.

Og for at sige det lidt mildt er det altså besværligt, at Enhedslisten allerede har meddelt, at de vil stemme imod, uanset hvad der kommer ud af forhandlingerne, en realitet, der understreges af, at Enhedslisten er imod åbningen af EU over for Central- og Østeuropa. Og i det lys må SF naturligvis vurdere den stribe af forslag, som EL har fremsat. Vi skal dog ikke undlade at appellere om, at Enhedslisten skifter linje, så de vil kunne tælles blandt de stemmer, som vil forsvare Danmarks position, som vi vandt ved folkeafstemningen.

Så til de enkelte forslag. B 15 handler ifølge overskriften om sikring af vetoretten og de små landes indflydelse. SF anser naturligvis Luxembourgforliget som en forudsætning for dansk EU-medlemskab, og vi ser det gerne traktatfæstet. Men jeg ser det nu alligevel som en sammenblanding samtidig at snakke om de mindre landes indflydelse.

Selvfølgelig skal vi i Danmark kæmpe for at sikre de små landes indflydelse – alt andet ville da være tosset. Men vi kan ikke følge Enhedslistens argumentation mod de ændringer af stemmевægtene, som blev indført, da de nordiske lande og Østrig blev medlemmer. De ændringer støttede SF som bekendt.

De øvrige pinde i beslutningsforslaget er vi enige i, og jeg vil godt understrege, at vi under alle omstændigheder er imod den dobbelte stemmefordeling.

B 16 handler ifølge sin ordlyd om national rets forrang for EF-retten, men ser man i bemærkningerne, så handler det stort set kun